

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH

Trzecia Niedziela Adwentu - 13.12.2020 - NUMER 50/2020 (1046)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Jest coś niezwykle ujmującego w relacji jaka łączyła Jana Chrzciciela i Pana Jezusa. Byli przecież kuzynami. Być może razem dorastali. Niewiele wiemy o pierwszych trzydziestu latach życia Pana Jezusa. O Janie wiemy, że wycofał się na pustynię - miejsce samotności i pustki. Miejsce, które jak żadne zbliża do Boga. Wycofał się, aby tam dojrzewać do stawania się świadkiem. To trudne życie tak uwrażliwiło Go na głos Boga, że w swoim młodszym kuzynie rozpoznał Mesjasza. A kiedy Go rozpoznał, w duchu całkowitej pokory umniejszył siebie, aby wskazywać na Niego. Wszystko, do ostatniego poświęcił Jemu, aby na końcu umrzeć męczeńską śmiercią. Cóż jak nie miłość może doprowadzić do takiego szaleństwa. Może twarda i męska, bo choć Pan Jezus mówił o Janie, że jest największym z ludzi, to nie odwiedził Go w więzieniu tylko wysłał posłańców. Ale miłości zdolnej do największych wyrzeczeń, miłości, o której pisze św. Paweł, że cierpliwa jest i łaskawa. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy i we wszystkim pokłada nadzieję. Do takiej miłości zaprasza nas Pan Jezus. Do takiej miłości zostaliśmy uzdolnieni mocą Ducha Świętego. Wystarczy tylko nasza zgoda. Prośmy dziś św. Jana Chrzciciela, żeby był dla nas drogowskazem w tym czasie oczekiwania i pójdźmy za nim, choćby droga wiodła przez pustynię. Prośmy, żeby pomógł nam wzbudzić w sercu miłość zdolną do największych wyrzeczeń, bo taka jest źródłem największej radości. Miłość, która nas umniejsza, aby Jego wywyżżyć. Tylko wtedy nasza wiara przyniesie owoce, które będą zdumiewały nas samych i doświadczymy rzeczywistego Bożego Narodzenia.

JZ

EWANGELIA (J 1, 6-8. 19-28)

ŚWIADECTWO JANA CHRZCICIELA O CHRYSYDUSIE

Słowa Ewangelii według Świętego Jana.

Pojawił się człowiek posłany przez Boga – Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz został posłany, aby zaświadczyć o światłości. Takie jest świadectwo Jana. Gdy Żydzi wysłali do niego z Jerozolimy kapłanów i lewitów z zapytaniem: «Kto ty jesteś?», on wyznał, a nie zaprzeczył, oświadczając: «Ja nie jestem Mesjaszem».

Zapytali go: «Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem?». Odrzekł: «Nie jestem». «Czy ty jesteś prorokiem?». Odparł: «Nie». Powiedzieli mu więc: «Kim jesteś, abyśmy mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali? Co mówisz sam o sobie?». Powiedział: «Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak rzekł prorok Izajasz». A wysłannicy byli spośród faryzeuszów. I zaczęli go pytać, mówiąc do niego: «Czemu zatem chrzczisz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem, ani prorokiem?».

Jan im tak odpowiedział: «Ja chrzczę wodą. Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwiązać rzemyka u Jego sandała».

Działo się to w Betanii, po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

Myśli św. Jana Pawła II na każdy dzień

3.12.

„Nikt nie może człowiekowi powiedzieć, gdy chodzi o jego własny postęp, niczego ponad to, co powiedział Jezus Chrystus, nauczając: <<Będziesz miłował Pana Boga twego, będziesz miłował bliźniego swego.”

11.09.1966 r.

14.12.

„Powołaniem każdej osoby ludzkiej ludzkiej jest kochać i być kochaną.”

14.05.1985 r.

15.12.

„Kiedy mówi się o twórczości, myśl spontanicznie kieruje się ku pięknu. Tymczasem piękno może zaistnieć tylko wtedy, gdy w jego naturze chroni się potęga dobra.”

25.01.2004 r.

16.12.

„To Ona stała się nie tylko pierwszą Strażniczką, pierwszą Depozytariuszką, ale także pierwszą <<Właścicielką>> niezmiernego Bożego Skarbu. <<Właścicielką>> dobra, które w swoim Synu przeznaczył Bóg dla ludzkości i dla każdego człowieka.”

5.04.1967 r.

17.12.

„Chrześcijaństwo nie jest tylko jakąś doktryną; jest spotkaniem w wierze z Bogiem, który stał się obecny w naszej historii poprzez wcielenie Jezusa.”

Orędzie na XIX Światowy Dzień Młodzieży 2004 r.

18.12.

„Jako pierwsi ofiarujcie i przyjmijcie przebaczenie, uwalniając pamięć od nienawiści, urazów, żądz zemsty, uznając za brata także i tego, kto wyrządził wam krzywdę.”

30.03.2000 r.

19.12.

„Jeśli wziąć to, co leży na dnie całego poglądu materialistycznego, który się różnymi drogami wciśka w umysł i duszę współczesnego człowieka, to jest właśnie owo: <<będziecie jak bogowie...>>.”

12.06.1971 r.

Czytania na niedzielę

Trzecia Niedziela Adwentu, rok B

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 61, 1-2a. 10-11)

Ogromnie się weselę w Panu

Czytanie z Księgi proroka Izajasza.

Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim, bym opatrywał rany serc złamanych, żebym zapowiadał wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; abym obwieszczał rok łaski Pańskiej. «Ogromnie się weselę w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim, bo mnie przyodział w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieńca, który wkłada zawój, jak oblubienicę strojną w swe klejnoty. Zaiste, jak ziemia wydaje swe plony, jak ogród rozplenia swe zasiewy, tak Pan Bóg sprawi, że się rozpleni sprawiedliwość i chwała wobec wszystkich narodów».

PSALM RESPONSORIJNY (Łk 1, 46-54)

Refren: Raduj się, duszo, w Bogu, Zbawcy moim.

Wielbi dusza moja Pana *

i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim

Bo wejrzał na uniesienie swojej Służebnicy. *

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *
a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie, *
nad tymi, którzy się Go boją.

Głodnych nasycił dobrami *
a bogatych z niczym odprawił.

Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
pomny na swe miłosierdzie.

DRUGIE CZYTANIE (1 Tes 5, 16-24)

Przygotujcie duszę i ciało na przyjście Pana

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan.

Bracia:

Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie. W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was. Ducha nie gaście, prorocтва nie lekceważcie. Wszystko badajcie, a co szlachetne – zachowujcie. Unikajcie wszelkiego rodzaju zła.

Sam zaś Bóg pokoju niech uświęca was całych, aby nietknięty duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest Ten, który was wzywa: On też tego dokona.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ (Iz 61, 1)

Aklamacja: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

Duch Pański nade mną,

posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: Lb 24, 2-7. 15-17a; Mt 21, 23-27

Wtorek: So 3, 1-2. 9-13; My 21, 28-32

Środa: Iz 45, 6b-8. 18. 21b-25; Łk 7, 18-23

Czwartek: Rdz 49, 1a. 2. 8-10; Mt 1, 1-17

Piątek: Jr 23, 5-8; Mt 1, 18-24

Sobota: Sdz 13, 2-7. 24-25a; Łk 1, 5-25

SŁUŻEBNICA BOŻA
Wanda Błęńska

Kecharitomene

Ostatnia wizjonerka z Fatimy s. Łucja woła, Maryja jest Matką nowego pokolenia, które narodzi się z Niewiasty zapowiedzianej przez Boga, która zatriumfuje w walce z pokoleniem szatańskim. Zmiażdży mu głowę. Jest Najpiękniejszą Kobietą Świata wybraną przez samego Boga Ojca. Ona kształtuje nowe pokolenie wojowników, zapowiedzianych w Księdze Rodzaju, do walki z szatanem opisane w 12 rozdziale Apokalipsy. Jej Niepokalane Serce przygotowuje do paruzji. Gdziekolwiek pojawia się Ona, otwiera się Niebo.

Wszyscy jesteśmy stworzeni do modlitwy kontemplacyjnej, takiej która jest odpoczywaniem w Bogu, w Jego Miłości i Pokoju, a w ciszy serca odbywa się najgłębsze zjednoczenie z samym Ojcem Bogiem. Mamy problem, często zastanawiamy się czy taka forma modlitwy jest dla nas. Modlitwa kontemplacyjna jest dana nam jako dar w momencie chrztu świętego.

Duch Święty nieustannie modli się w nas do Boga Ojca, mówiąc „Abba – Tatusiu”, - jak pisze ks. Dominik Chmielewski. Tu jest pewna trudność włączenia się w modlitwę Ducha Świętego w sobie. Niepokalana Pełna Łaski jest jedyną, która może poprowadzić nas do zjednoczenia z Duchem Świętym i włączyć w modlitwę Jego. Maryja jest tak zjednoczona z Duchem Świętym jak żaden człowiek. Pierwsze wylanie Ducha Świętego na Maryję uczyniło ją Niepokalanie Poczętą i stała się bezgrzeszną od momentu poczęcia. Dowiadujemy się o tym ze Słowa Bożego, które powiedział Anioł Gabriel. Zwrócił się do Maryi imieniem, które ma Ona w Niebie na całą wieczność. Brzmi to *Kecharitomene*. Jak opisuje ks. D. Chmielewski jest to rzeczownik i jednocześnie imiesłów czasu przeszłego dokonanego. Jest imieniem Najpiękniejszej Dziewczyny Świata. Została wybrana do nadzwyczajnej potrójnej roli jako Córka Boga Ojca, jako Matka Boga i jako Małżonka Boga. Anioł Gabriel mówi: Chaire Kecharitomene!, to znaczy „Raduj się Kecharitomene, ponieważ od samego początku jesteś Pełna Łaski, dlatego w Twoim życiu od poczęcia nie było w Tobie grzechu, a dopiero potem stałaś się Pełna Łaski”. Maryja jest Kecharitomene od samego początku, to pierwsze wyla-

nie łask Ducha Świętego uczyniło ją Niepokalaną. Drugie wylanie łask Ducha Świętego spowodowało to, że poczęła Syna Bożego Jezusa Chrystusa jednocześnie człowieka.

W pięknym opisie św. Łukasza czytamy, że Duch Święty okrył Kecharitomene obłokiem mocy. Jan Paweł II powiedział: „Od Maryi uczmy się, jak oddać się woli Boga we wszystkich okolicznościach życia, od Maryi uczmy się ufać nawet wtedy, gdy nie ma już żadnej nadziei, od Maryi uczmy się kochać Jej Syna i Syna Boga”.

Duch Święty kształtuje w łonie Niepokalanej Niewiasty nowe dzieci, które należą do Niej, które kocha i które są w Niej zakochane. Wyposaża je w niesamowitą broń, łańcuch z koralikami, różaniec. Tej broni boi się niesamowicie szatan. Różaniec jest modlitwą, według naszych odczuć dość monotonna, nudna, rutynowa co powoduje, że mamy pewne trudności w jej odmawianiu. Maryja obiecuje, że jest to modlitwa dana przez Niebo w autorytecie Królestwa Bożego, by zniszczyć dzieło diabła w czasach ostatecznych. Jest potężnym egzorcyzmem. Każdy, kto rozpocznie walkę duchową przez odmawianie Różańca, spotka się ze sprzeciwem piekła. Atak pojawia się w postaci nagłego zmęczenia, senności, roztargnienia, różnych trudności duchowych i okolicznościowych (np. ktoś zadzwoni, przypominamy sobie, że coś mieliśmy zrobić itp.). Różaniec odmawiany niedbale, który uniemożliwia spotkanie z Bogiem jest częstą praktyką. Jest mało skuteczny. Ta modlitwa by stać się bronią śmiertcionośną przeciwko diabłu, musi być odmawiana z odpowiednią umiejętnością i darem niesamowitego zjednoczenia się Bogiem w Sercu Maryi. Różaniec

musi być odmawiany z determinacją i pełną koncentracją na kochaniu Boga z całego serca, ze wszystkich sił, z całej duszy i całej mocy. Każde Ojczy Nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu, musi być odmawiana z takim zaangażowaniem, z taką wiarą, nadzieją i miłością, aby zadać śmiertelny cios szatanowi. Św. Ludwik de Monfort radzi, aby nie zaczynać odmawiania Różańca od mówienia całych Tajemnic Różańca, wszystkich dziesiątek. Zachęca do odmawiania jednej dziesiątki ale bardzo wolno, z pauzami.

Przykład: Mówisz Zdrowaś Maryjo - tu robimy pauzę, zastanawiamy się co mówimy i do kogo się zwracamy, co to oznacza. Po chwili ciszy kontynuujemy: Łaski pełna. Robimy przerwę, zastanawiamy się co to znaczy, medytujemy. Następnie kontynuujemy: Pan z Tobą - tu następuje rozmyślanie, co mówisz i do kogo, co to znaczy. Czy to wszystko mówimy z serca i całym zaangażowaniem.

Odmawiany tak Różaniec będzie trwał 15 - 20 min. jedna dziesiątka. Św. Ludwik de Monfort obiecuje, że po każdej przemodlonej dziesiątce nauczymy się, że serce i umysł nasz zaczną się jednoczyć z Bogiem, a przerwy będą co raz krótsze. W końcu będziemy odmawiać Różaniec w normalnym rytmie, ale każde słowo zostanie przemedytowane w sercu i umyśle.

Zaproponowane odmawianie Różańca przedstawiam z medytacją Słowa Bożego wg pozycji „Ocalenie w Maryi” ks. Piotra Głasa.

Rozważanie Pisma Świętego - Wyd. Św. Pawła - Księga Mądrości 6, 12 - 20:

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu

W I tajemnicy Różańca z św. Ludwikiem Montfort /Mdr 6,12-20/:

„Oto ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego!”

rozważać będę w intencji:

Ojczy nasz

1. Mądrość rozsiewa blask i nigdy nie traci świeżości. Tym, którzy ją kochają, objawia swoje piękno, tym, którzy jej szukają. Łatwo daje się znaleźć /Mdr 6, 12/,

Zdrowaś Maryjo

2. a do tych, którzy jej pragną, przybywa, nim ją rozpoznają /Mdr 6, ...13/.

Zdrowaś Maryjo

3. Nie znuży się, kto dla niej wcześniej wstaje, u swoich drzwi spotka ją siedzącą /Mdr 6, 14/.

Zdrowaś Maryjo

4. Rozmyślanie o niej - to szczyt roztropności /Mdr 6, 15.../,

Zdrowaś Maryjo

5. a kto dla niej czuwa do późna, wkrótce pozbędzie się zmartwień /Mdr 6,15/.

Zdrowaś Maryjo

6. Ona sama krąży, szukając tych, którzy byliby jej godni, na drogach wdzięczy się do nich, wabi swym uśmiechem, wszystkim ich myślom wychodzi naprzeciw /Mdr 6, 16/.

Zdrowaś Maryjo

7. Początkiem mądrości jest szczere pragnienie, by poddać się jej wychowaniu /Mdr 6, 17.../.

Zdrowaś Maryjo

8. jednak sens temu wychowaniu nadaje miłość, a miłość polega na przestrzeganiu praw mądrości /Mdr 6, ...17 - 18 .../.

Zdrowaś Maryjo

9. wierność jej prawom daje pewność nieśmiertelności, nieśmiertelność w końcu daje dostęp do Boga /Mdr 6, ...18 - ...19/.

Zdrowaś Maryjo

10. Tak więc pragnienie mądrości prowadzi do prawdziwego królowania /Mdr 6, 20/.

Zdrowaś Maryjo

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu

Wojciech Wika w służbie Maryi

Słowo Boże - Księga Mądrości 6, 12 - 20:

12 Mądrość rozsiewa blask i nigdy nie traci świeżości. Tym, którzy ją kochają, objawia swoje piękno, tym, którzy jej szukają. Łatwo daje się znaleźć,

13 ... a do tych, którzy jej pragną, przybywa, nim ją rozpoznają.

14 Nie znuży się, kto dla niej wcześniej wstaje, u swoich drzwi spotka ją siedzącą.

15 Rozmyślanie o niej - to szczyt roztropności, a kto dla niej czuwa do późna, wkrótce pozbędzie się zmartwień.

16 Ona sama krąży, szukając tych, którzy byliby jej godni, na drogach wdzięczy się do nich, wabi swym uśmiechem, wszystkim ich myślom wychodzi naprzeciw.

17 Początkiem mądrości jest szczere pragnienie, by poddać się jej wychowaniu, jednak sens temu wychowaniu nadaje miłość,

18 a miłość polega na przestrzeganiu praw mądrości, wierność jej prawom daje pewność nieśmiertelności,

19 nieśmiertelność w końcu daje dostęp do Boga.

20 Tak więc pragnienie mądrości prowadzi do prawdziwego królowania.

Polskie tradycje świąteczne

Wigilia

Adwent przygotował nas na podniosłe i niezwykle ważne święto w Kościele Katolickim - Boże Narodzenie. Święta Bożego Narodzenia rozpoczyna Wigilia. Narodowe dzieje sprawiły, że wpisała się ona w polską tradycję jako wieczór prawdziwego zbliżenia, wzajemnego odpuszczenia win, czas miłości, wieczór zadumy i refleksji, najbardziej uroczyste i rodzinne święto roku. W obrzędowości Bożego Narodzenia wyraźnie widać i to nawet po dwóch tysiącach lat, wpływ rzymskich świąt na cześć boga zasiewów i urodzajów Saturna. Silny wpływ na obrzędowość naszych świąt Bożego Narodzenia - oprócz rzymskich Saturnaliów - wywarły też pogańskie święta na cześć zmarłych. Słowianie obchodzili je cztery razy do roku, a najbardziej uroczyste zimą, w czasie naszej Wigi-

lii. Zamiast wieczerzy wigilijnej mieli dawni Słowianie stypę zaduszną. Pod wpływem religii chrześcijańskiej wkrótce duchy zmarłych zastąpione zostały innymi „gośćmi” - niewidzialnymi uczestnikami wieczerzy wigilijnej stali się Matka Boska, Dzieciątko Jezus, święci pańscy i aniołowie niebiescy.

Do wieczerzy wigilijnej zasiadano, gdy na niebie ukazywała się pierwsza gwiazda. Rozpoczynała się zawsze wspólną modlitwą. Ta tradycja trwa do dziś. Przed rozpoczęciem wieczerzy czytany jest fragment ewangelii św. Łukasza. Czyta ją zwykle najstarszy mężczyzna w rodzinie. W naszej rodzinie najpierw czytał mąż, później syn, a teraz zaszczyt ten przypada wnukowi. Po przeczytaniu fragmentu biblii jest czas na łamanie się opłatkiem i składanie sobie życzeń. Dziele nie się opłatkiem jest najważniejszym momentem wieczerzy wigilijnej. W Polsce zwyczaj ten tak głęboko zapadł w serce każdego Polaka, że ma niemal znaczenie mistyczne, nie dające wytłumaczyć się argumentami rozumowymi, obyczajowymi, ani nawet religijnymi. Polskim zwyczajem jest również posyłanie opłatka osobom bliskim, a nieobecnym przy wigilijnym stole. Zawsze i wszędzie Polacy przypominali sobie że:

Pamiętaj będą ludzie smutni, opuszczeni,
niepotrzebni nikomu -
i nikt z nimi słowa nie zamieni
nie zaprosi do swego domu.
Weź do ręki biały opłatek,
choćbyś nie miał go z kim dzielić
i życz szczęścia całemu światu:
niech się wszystkie serca rozweselą

(Z. Kunstman- „W dzień Bożego Narodzenia”)

Według starych zwyczajów bardzo ważne było przygotowanie izby jadalnej i nakrycie stołu. Na stole pod obrusem rozścielano siano, aby przypomnieć miejsce narodzenia Chrystusa i siano w żłóbku. Zmieniała się przez lata ilość potraw. Przeróżne były tłumaczenia tego zwyczajowego wymogu co do ich liczby: 7 - siedem dni tygodnia, 9 - na pamiątkę dziewięciu chórów anielskich. W zamożnych domach staropolskich istniał zwyczaj przyrządzania na kolację wigilijną - oprócz innych potraw

- 12 dań rybnych na pamiątkę 12 apostołów. W Poznańskim wieczerza wigilijna składała się z zupy z konopi, polewki z maku z jagłami, klusek z makiem, grochu białego, suszonych grzybów smażonych w oleju, kapusty, kaszy i gruszek. Migracje ludzi i mieszane małżeństwa powodowały przenikanie się tradycji z różnych terenów Polski. Dziś każdy dom kultuwyje odrębne, rodzinne tradycje. W każdym domu tradycyjnie jednak pozostawia się jedno puste nakrycie dla niespodziewanego gościa.

Po wieczerzy wigilijnej wkładano wszystkie resztki jedzenia do większej miski i gospodarz szedł do stajni i dawał jeść najpierw koniom - dziękując za ciężką pracę, potem cielętom i krowom.

Jedną z najmłodszych tradycji jest strojenie choinki. Świece na drzewku

mają przypominać przyjście na świat światłości świata - Jezusa Chrystusa. Inne ozdoby wigilijnego drzewka mają symbolizować dary i laski Boże, jakie spływają na świat z przyjściem Odkupiciela.

A co pod choinką? Prezent, prezenty... oczekiwane przez wszystkie dzieci.

Ważną tradycją związaną z Bożym Narodzeniem są bożonarodzeniowe szopki. Sam pomysł urządzania wigilijnych przedstawień przypisywany jest św. Franciszkowi z Asyżu. W Polsce przedstawienia te miały często swoisty, narodowy charakter i nazwano je jasełkami. Najdawniejsze drewniane figurki jasełkowe pochodzą w Polsce z początków XIV wieku, a darowane były najprawdopodobniej przez siostrę Kazimierza Wielkiego, Elżbietę, dla kościoła św. Andrzeja w Krakowie. Poznań może się poszczycić imponującą szopką w kościele Franciszkanów przy placu Bernardyńskim.

Do najpiękniejszych zwyczajów bożonarodzeniowych należy śpiewanie kolęd. Śpiewamy je rodzinnie w wieczór wigilijny, ale też w rodzinach organizujemy spotkania dla ich wspólnego śpiewania. Polskie kolędy były i są nie tylko modlitwą czy pieśnią, ale opowiadaniem. Złotym wiekiem polskiej kolędy był wiek XVII i pierwsza połowa XVIII wieku. Na każdym etapie polskiej historii pisano do starych kolęd nowe słowa o treści patriotycznej.

Zakończeniem dnia wigilijnego jest Pasterka. Zwyczaj nakazywał, by przynajmniej jedna osoba z rodziny wzięła udział w tej najuroczystszej pierwszej mszy Bożego Narodzenia. Po pasterce składano sobie specjalne życzenia szczęścia, łask Bożych i wszelkiej pomyślności. W naszej parafii zwyczaj ten trwa do dziś. Wspólnie podczas życzeń łamiemy się opłatkiem.

Niewiele dzisiaj zachowało się z prastarych obyczajów, brakuje np. na naszych stołach dwunastu dań rybnych. Ale dla podtrzymania tradycji zjedźmy chociaż trochę orzechów i schowajmy luskę wigilijnego karpia do portmonetki - a nuż?!

Na podstawie książki Hanny Szymanderskiej „Polskie tradycje świąteczne” opracowała Ewa Wika

Szopka u Franciszkanów

Stół wigilijny

Wigilijne śpiewanie kolęd

MODLITWA O USTANIE EPIDEMII

Panie Jezu, Zbawicielu świata,
Nadziejo, która nigdy nas nie zawodzi,
zmiłuj się nad nami
i wybaw nas od wszelkiego zła!
Prosimy Cię, abys zduślił plagę choroby,
która się rozprzestrzenia,
przywrócił zdrowie chorym,
zachował zdrowych,
wspierał pracujących dla zdrowia wszystkich.
Okaz nam Twoje miłosierne Oblicze
i wybaw nas w swojej wielkiej miłości.
Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo Maryi,
Matki Twojej i naszej,
która wiernie trwa przy nas,
a także przez wstawiennictwo św. Józefa,
Twojego przybranego Ojca, a naszego Opiekuna.
Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Ogłoszenia duszpasterskie Trzecia Niedziela Adwentu 13.12.2020 r.

Roraty tylko w soboty Adwentu o godz. 6.00 – tego dnia nie ma Mszy św. o godz. 7.30 W związku z epidemią nie ma też wspólnych śniadań po roratach.

Adwentowe świece Caritas, jako Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, rozprowadzamy w niedziele po Mszach świętych o godz. 9.30, 11.00, 12.30 przed kościołem, natomiast po Mszach świętych rano w niedzielę i wieczornych w sobotę i niedzielę w biurze parafialnym. Duże świece – 15 zł, małe – 7 zł.

Wystawione zostały skarby z napisem „Spraw radość bliźniemu na Święta”. Ofiary przeznaczymy na paczki świąteczne dla dzieci i rodzin potrzebujących w naszej parafii. Dzisiaj także do skarbon możemy złożyć ofiary na Fundusz Pomocy Kościołowi na Wschodzie.

Oplatki wigilijne do nabycia w Kancelarii parafialnej po niedzielnych Mszach św. oraz w dni powszednie w godzinach przyjęć.

Biuro parafialne będzie czynne według ustalonych dni i godzin.

Trwa epidemia – przypominamy o obowiązku zasłaniania ust i nosa w kościele. Spowiadamy tylko w otwartych częściach konfesjonałów, a po zakończonej spowiedzi każdy spowiadający się dezynfekuje folię ochronną. Nie korzystamy z zamkniętych części konfesjonałów. Jednorazowo w naszym kościele może przebywać 60 osób.

W minionym tygodniu zmarła nasza parafianka śp. Zofia Kłopz z ul. Nowy Świat – Msza pogrzebowa i pogrzeb na naszym cmentarzu o godz. 11.00. Polećmy zmarłą Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie...

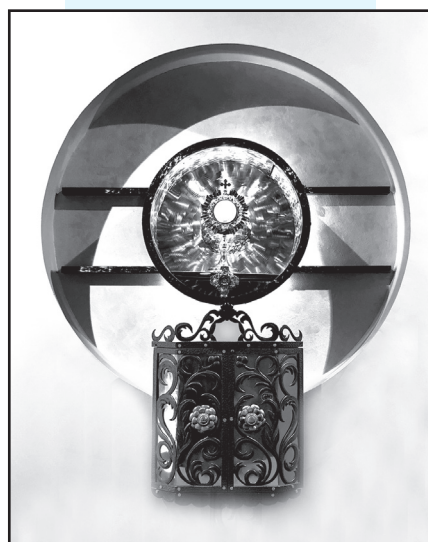
Obraz Jasnogórski

KALENDARIUM NAWIEDZENIA

Z powodu obecnej sytuacji epidemiologicznej, po przeanalizowaniu rekomendacji służb sanitarnych, z dniem 14 października 2020 r. do odwołania zawieszona zostaje peregrynacja Matki Bożej w Ikonie Jasnogórskiej w Archidiecezji Poznańskiej. Wizerunek Jasnogórski zostanie przewieziony do domu zakonnego Sióstr Elżbietanek w Poznaniu

KAPLICA CAŁODZIENNEJ ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Aleksandra Zygarełowska

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiacji tekstów oraz zmianę tytułów.

DOMOWE OBIADY NA MIEJSCU I NA WYNOS

tel 728396815
517402701

POLECAMY:

- ŚNIADANIE I OBIADY DOMOWE
- TOSTY
- SALATKI
- KAWA, HERBATA

**JADALNIA
OGRODY**

**KAMPUS OGRODY PRZY PĘTLI OGRODY
ZAPRASZAMY OD 11:00 DO 19:00**